

ת"פ 3985/05/12 - מדינת ישראל נגד ראובן יונה

בית משפט השלום בראשון לציון

26 מרץ 2014

ת"פ 3985-05-12 מדינת ישראל נ'
יונה

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה
נגד
הנאשם
ראובן יונה

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד חגי בנימין

הנאשם וב"כ עו"ד מיטל ציון

גזר דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום הכולל בחובו שלושה אישומים. אקדים ואומר כי האישומים הללו, עניינם עבירות מין שהגדרה כללית. באישום הראשון, אשר בהמשך הדברים אפרט האמור בו, יוחסו לנאשם שתי עבירות: ניסיון למעשה מגונה וניסיון להטרדה מינית של קטין מתחת לגיל 15. באישום השני יוחסה לנאשם עבירה של החזקת פרסום תועבה ובו דמות של קטין בריבוי עבירות וכך גם באישום השלישי.

בדיון שהתקיים לפני ביום 16.1.13 הודיעו כי הגיעו לכדי הסדר טיעון. הצדדים הציגו לבית המשפט מסמך שכותרתו "הסכם להסדר טיעון". עקרו של דבר הוא שעל פי ההסדר הוסכם כי הנאשם יודה ויורשע על פי הודייתו בעובדות כתב האישום. לאחר הרשעתו יופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר לעניין העונש וכן יופנה למרכז להערכת מסוכנות מינית על פי החוק, על מנת לקבל חוות דעת להערכת מסוכנותו המינית של הנאשם.

הוסכם בין הצדדים כי: "במידה והתסקיר יהיה חיובי בין היתר, באופן אשר מלמד על הליך טיפולי שעבר הנאשם ועל היעדר מסוכנותו המינית, ובמידה והערכת המסוכנות תהא נמוכה, הצדדים יטענו בהסכמה לעונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות...מע"ת וקנס". עוד הוסכם כי: "במידה והתסקיר לא יהיה חיובי והערכת המסוכנות לא תהיה נמוכה, הטיעון יהיה פתוח."

אכן, כפי המוסכם הנאשם הודה והורשע על פי הודייתו בעובדות כתב האישום, בעבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום.

כאן המקום לפרט ולו במידה מצומצמת לנוכח הסכמת הצדדים במה הודה הנאשם.

ראשית לכל, אקדים ואומר כי תיק זה הינו אחד מיני מספר תיקים, שבהם הוגשו כתבי אישום, בעקבות פעילות משטרתית של ביצוע עבירות מין ברשת האינטרנט. משטרת ישראל הפעילה סוכנת לשם כך, אשר התחזתה לקטינה בת 13 באתרים מסוימים בהם נוהגים גולשים לשוחח ביניהם. המטרה הייתה לאתר אותם עבריינים העושים שימוש לרעה באינטרנט בתחום עבירות המין. בעקבות כך, יצר הנאשם קשר עם הסוכנת כאשר בתודעתו שהיא בת 13. במסגרת קשר זה, כתב הנאשם לסוכנת שיחות בעלות תוכן מיני כפי המפורט בכתב האישום. בלי לפרט האמור בשיחות אומר כי מדובר בדברי בלע, גסים, מיניים, שיש בהן כדי ביטוי לגחמותיו המיניות של הנאשם כלפי ילדה בת 13 כגון:

"הי קטנטנה שלי...מה לובשת מאמי?...אני קצת חרמן... בא לך להשתעשע קצת?...לדבר על דברים מגרים...מה מגרה אותך בדרך כלל?...איך הייתי מת שתהיי לידי עכשיו...מאמי אני מה זה חרמן עכשיו...את לא?"

או בשיחה אחרת כתב לה הנאשם: "אני יכול להדריך אותך עכשיו...הדלת של החדר סגורה?...תפסתי קצת את הרגליים...ורק תלטפי את האיזור בין הרגליים שלך...תעצמי עיניים... עכשיו תכנסי יד אחת מתחת למכנס... (אבל אל מתחת לתחתונים) ותלטפי מעל התחתונים...תתגברי על המבוכה נסיכה שלי... איפה היד שלך בייבי?...נעשה את זה לאט יפה שלי...עכשיו אני רוצה שתחזירי את האצבעות שלך מתחת למכנס... מעל לתחתון ותלטפי...תעצמי את העיניים ילדה טובה...נעים?...עכשיו תורידו את התחתון קצת למטה...(אבל תשאירי את המכנס בלי להוריד...ילדה מתוקה את...עכשיו אני רוצה שתרטיבי את האצבע שלך עם קצת רוק...ותשישי אותה על הדגדגן שלך...שהאיזור שלך למטה יהי קצת רטוב...(אני אשמח אם תעני לי... כי זה מחרמן אותי גם...ששנינו נהנה..."

באשר לאישום השני והשלישי הרי בלי לפרט אומר כי במחשבו של הנאשם נמצאו חומרי תועבה מיניים בהם נחזים מעשיים מיניים לרבות תמונות עירום של קטינים וקטינות כמו גם מגעים מיניים של קטינות עם מבוגרים או ביניהן או ילדות בנות 2 עד 18 ערומות, מאוננות, מבצעות מין אוראלי בבגירים וכן בגירים מקיימים עמן יחסי מין ועוד תמונות זוועה כפי המפורט בכתב האישום.

בטרם דיון במחלוקת שנפלה בין הצדדים אומר כי תסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם, הם תסקירים חיוביים ביותר שהעולה מהם, הוא אחד, הפנמת המעשים האסורים, על ידי הנאשם, הרתמותו לתהליך טיפולי שיקומי באופן רציני ואמיתי, והיותו למעשה גם כיום בהליך שיקומי משמעותי.

אלא שבאשר לשתי חוות דעת מהמרכז להערכת מסוכנות מינית, עולה כי הסיכום הוא שמסוכנותו המינית של הנאשם אינה נמוכה אלא בינונית נמוכה. משום כך המחלוקת. מצאתי לציין כי בעקבות חוות דעת ראשונה הוריתי למרכז ליתן חוות דעת נוספת לנוכח היות הנאשם מצוי בתהליך שיקומי חיובי ביותר בפיקוח שירות המבחן. אלא שגם חוות דעת זו, תוצאתה הייתה כקודמתה - הערכה של בינונית - נמוכה.

לא מצאתי להידרש למחלוקת בין הצדדים, לפיה, התביעה חזרה בה מהסדר הטיעון לפי שמתעלמת היא מהתסקיר החיובי ונתפסת לחוות דעת המרכז כאמור, אשר לפיה המסוכנת אינה נמוכה ולפיכך עותרת לעונש מאסר בפועל "ממש".

לנוכח התסקירים ובמיוחד לנוכח חוות דעת המרכז כאמור, שמסוכנותו המינית של הנאשם אינה נמוכה אלא "בינונית - נמוכה" הריני יוצא מהנחה כי הטיעון לעונש הוא "פתוח" כלשון הצדדים בהסכם להסדר טיעון.

מה העונש הראוי במקרה דנן?

ההתלבטות במקרה זה אינה פשוטה כלל ועיקר. התביעה עושה שימוש בחוות הדעת של המרכז, ולפי הערכת המסוכנת סבורה כי הנאשם מסוכן מבחינת נטייתו המינית, ולפיכך דינו למאסר בפועל "ממש". התביעה הפנתה תשומת הלב לחומרת מעשיו של הנאשם, אשר הביע דברי הבלע החמורים, הגסים והמשפילים כלפי ילדה בת 13 דברים בעלי גוון מיני מובהק שיש בהם כדי לפגוע בילדה מעבר לחומרה שיש במעשי הנאשם, כמיוחס לו באישום השני, שבהחזקת חומר תועבה ירוד ופוגעני, שיש בו למעשה כדי פגיעה חמורה בילדים רכי שנים, קורבנותיהם של אלה שיצרו חומר התועבה והפיצו אותו.

באת כוח הנאשם, עשתה כל שביכולתה כדי לשכנע בית המשפט להימנע מלהטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא. עיקר הטיעון אינו בקלות המעשים, שכן באת כוח הנאשם לא התעלמה מחומרת מעשי הנאשם, אלא בשניים: האחד שמדובר באדם נורמטיבי, חסר הרשעות קודמות, הבא ממשפחה נורמטיבית ביותר, ושנית שמדובר באדם שעבר הליך שיקומי ארוך ומועיל, ומצוי למעשה בעיצומו של הליך זה. לפיכך יש בנסיבות אלה כדי להקל עם הנאשם.

בבואי לגזור דינו של הנאשם, מצאתי להפנות תשומת הלב לעובדה פשוטה בתכלית והיא שבפרשה זו של הפעלת הסוכנת הובאו לפני מספר נאשמים שגזרתי דינם. הדין היה אחד, בכל אותם המקרים הדומים דהיינו של נאשמים חסרי עבר פלילי, נורמטיביים בדרך כלל, העונש היה מאסר שרוצה בעבודות שירות.

האם מקרה זה דומה או שונה מאחרים? לדעתי הדומה במקרה זה עולה על השונה. וכאן המקום להפנות לעקרון רב חשיבות בשיטתנו המשפטית והוא אחידות הענישה עקרון הנגזר מעקרון השוויון. אכן, הערכת המסוכנות ביחס לנאשם היא "בינונית נמוכה", איני מתעלם מכך, אך האם בשל כך, יהיה דינו של הנאשם שונה מאחרים? אני מקבל כי ניתן לעשות שימוש בחוות הדעת של המרכז להערכת מסוכנות מינית, לאו דווקא כבסיס לנקיטת אמצעים להגנה על הציבור מביצוע עבירות מין על ידי עברייני מין כפי הקבוע בחוק, אלא גם כנסיבות מחמירות לעונש, וכלשון תיקון 113 לחוק העונשין נסיבות שאינן קשורות לעבירה.

וככל שמחויב אני לעשות שימוש במתווה שנקבע בתיקון 113 לחוק העונשין, ולקבוע מתחם עונש הולם למעשים שביצע הנאשם אני סבור כי המתחם הוא עונש של מאסר לחודשים מספר בין אם מאסר שירוצה בעבודות שירות ובין אם מאסר בפועל "ממש". לא מצאתי לנקוב במספרים אך בנסיבות המקרה, דהיינו ביטויים מיניים ללא מגע או נסיון למגע פיסי, הרף הגבוה של העונש יכול ויהיה עד 12 חודשי מאסר.

ועוד באשר לתיקון 113 לחוק העונשין. כידוע, ככל שמדובר במרכיב השיקום וככל שהשיקום רלבנטי לנאשם העומד לדין, אזי ניתן לחרוג לקולא ממתחם הענישה, וכך אני עושה. על פי התרשמות שירות המבחן ועל פי הממצאים המצויים בתסקירים מצוי הנאשם בעיצומו של הליך שיקומי חשוב ביותר. שירות המבחן מצא כי הנאשם עושה שימוש חיובי ומועיל ביותר בהליך הטיפולי אליו נרתם, הליך שבפיקוח שירות המבחן. שירות המבחן המליץ בסופו של דבר להשית על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, אשר יאפשר לנאשם להמשיך בהליך השיקומי.

אין לשכוח ויש ליתן משקל רב לעובדה כי מדובר למעשה באדם נורמטיבי, אשר למרות חומרת המעשים שביצע, שכפי שקבעתי במקרים האחרים בפרשה זו, אני רואה אותם בחומרה רבה, לנוכח הסיכונים הרבים שיש באינטרנט כלפי קטינים, הרי שמדובר באדם צעיר, חסר הרשעות קודמות, אשר זו לו הסתבכות ראשונה ויחידה עם החוק.

במצב דברים זה, אני סבור שיש ממש בהמלצת שירות המבחן. אני סבור כי לא תצמח כל תועלת ותכלית בגזירת מאסר בפועל על הנאשם, עונש שיהא בו אך כדי לסכל ההליך השיקומי בו מצוי הנאשם. לא בכדי קבע המחוקק כי יש בשיקום כדי לסלק אל הצד ענישה מחמירה. שהרי האינטרס הציבורי שבהליך הפלילי בא אל סיפוקו עת ישוקם אדם בעקבות ההליך השיקומי.

אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

6 חודשי מאסר.

עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות כפי חוות דעת הממונה על עבודות שרות בשב"ס שעותק ממנה מצוי בידי הנאשם, הוא יודע פרטיה לרבות ובמיוחד מועד תחילת העבודות - 18/6/2014.

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור הנאשם עבירה מן העבירות בהן הורשע.

אני מחייב הנאשם להיות בפיקוח שירות המבחן למשך שנה.

לנוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי המפורט בתסקיר שירות המבחן, רוצה לומר מצבה הכלכלי של המשפחה להיות אבי המשפחה מאושפז במוסד סיעודי עקב מחלת האלצהיימר, ובהיות הנאשם תומך במשפחתו, באופן חריג איני משית על הנאשם עונש של קנס.

אני מחייב הנאשם לחתום על התחייבות בסך 5,000 ש"ח לפיה אם תוך שלוש שנים מהיום יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע במשפט זה ישלם הסכום.

לא יחתום על התחייבות יאסר הנאשם למשך 7 ימים.

עותק מהחלטה זו יועבר לשירות המבחן.

עותק מהחלטה זו יועבר לממונה על עבודות שרות בשב"ס.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ד אדר ב תשע"ד, 26/03/2014 במעמד הנוכחים.